Sygn. akt II K 419/16

WYROK NAKAZOWY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14/12/2016 r.

Sąd Rejonowy w Łańcucie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca - SSR Barbara Szmit - Pedryc

Protokolant – st.sekr.sądowy J. P.

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łańcucie

po rozpoznaniu w dniu 14/12/2016 ***na*** posiedzeniu

sprawy karnej oskarżonego P. K.

s. S. i W. z d. S.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 października 2016 r. w R. woj. (...) dokonał kradzieży telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 500 złotych na szkodę E. D.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

I/. u z n a j e oskarżonego P. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, wyżej w wyroku opisanego, przyjmując iż stanowi on wypadek mniejszej wagi i kwalifikuje go jako przestępstwo z art. 278 § 3 kk, i za to na podstawie art. 278 § 3 kk kk w zw. z art. 33 § 1 i § 3 kk ***skazuje*** go na ***karę grzywny*** w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość stawki dziennej za równoważną kwocie 10, 00 zł (dziesięć złotych)

II /. na podstawie art. 46 § 1 kk ***orzeka*** wobec oskarżonego P. K. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 500,00 zł (pięćset złotych) ,

III /. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r - o opłatach w sprawach karnych ***z w a l n i a*** oskarżonego P. K. w całości z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa opłaty sądowej, zaś wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

POUCZENIE

W sprawacho przestępstwa podlegające rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, w których prowadzono dochodzenie, uznając na podstawie zebranego w postępowaniu przygotowawczym materiału, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, sąd może w wypadkach pozwalających na orzeczenie kary ograniczenia wolności lub grzywny wydać wyrok nakazowy. Sąd może wydać wyrok nakazowy, jeżeli na podstawie zebranych dowodów okoliczności czynu i wina oskarżonego / oskarżonej nie budzą wątpliwości. Wyrok nakazowy jest wydawany na posiedzeniu bez udziału stron (art. 500 § 1, 3 i 4 k.p.k.).[4)]

Oskarżony i oskarżyciel ma prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od doręczenia tego wyroku (art. 506 § 1 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób nie będących stronami (art. 126 § 1 k.p.k.).

W sprzeciwie wskazuje się organ, do którego sprzeciw jest kierowany, oraz sygnaturę sprawy, której sprzeciw dotyczy, oznaczenie oraz adres wnoszącego sprzeciw, treść sprzeciwu oraz datę i podpis składającego sprzeciw. Za osobę, która nie może się podpisać, sprzeciw podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu (art. 119 k.p.k.).

Prezes sądu odmówi przyjęcia sprzeciwu, jeżeli sprzeciw zostanie wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną (art. 506 § 2 k.p.k.).

W razie wniesienia sprzeciwu wyrok nakazowy traci moc; sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych (art. 506 § 3 k.p.k.).

Sprzeciw może być cofnięty do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej (art. 506 § 5 k.p.k.).

Sąd rozpoznający sprawę po wniesieniu sprzeciwu nie jest związany treścią wyroku nakazowego, który utracił moc (art. 506 § 6 k.p.k.).

Wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw cofnięto, staje się prawomocny (art. 507 k.p.k.).

(inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-8) [4)]

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k." oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później.

1) uwzględnia się, gdy adresatem doręczenia jest oskarżony / oskarżona i jego / jej obrońca

2) stosuje się w sprawach o przestępstwa, z wyłączeniem spraw o przestępstwa skarbowe

3) w zależności od decyzji sądu, pouczenie może mieć charakter spersonalizowany, tj. odnosić się do konkretnego adresata doręczenia

4) uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi.